

Openbaring des Heren
Viering Theresiagemeenschap zondag 4 januari 2015
Locatie: oude Synagoge

Welkom- en openingstekst

We vieren vandaag het feest van Driekoningen, met die aanduiding en dat begrip zijn we opgegroeid en vertrouwd. Tegenwoordig spreken we niet meer van het feest van Driekoningen maar van “de openbaring des Heren”, als het ware kerstmis opnieuw. We vieren dat God zich laat zien in het pasgeboren kind van Bethlehem. Immers in Jezus komt er iets van God aan het licht. De vraag die in deze viering aan de orde komt is: waar kunnen wij in onze tijd iets van God zien? Of misschien beter: Hoe kunnen we iets van God zien of ontdekken?

Openingslied: Nu zijt wellekome

Nu zijt wellekome, mens van licht uit Licht.
Treed buiten onze dromen met jouw gezicht.
Stuur het aan op scheiden tussen dageraad en nacht,
nieuwe vreedestijden, na alle man en macht.
Kyrieleis.

Nu zijt wellekome, mens van licht in mij,
die als een kind wil wonen, herboren, vrij,
in het land van morgen dat de lieve vrede kent,
waar wij zijn geborgen, gezien, aanvaard, herkend,
Kyrieleis.

Nu zijt wellekome, langverwachte mens,
dat wij aan angst ontkomen, verstaan jouw wens:
ooit te mogen spreken van een wereld omgekeerd,
waar de kunst van delen voorgoed is aangeleerd.
Kyrieleis

Wie zijn zij?

Wie zijn eigenlijk die wijzen uit het Oosten?

Waren het de hemelbestormers van die tijd?

Op zoek naar.....zeg het maar.

De idealisten van 2000 jaar geleden?

De magiërs?

Wie zijn die wijzen, van toen?

Zij die naar boven kijken, naar de hemel en zijn tekens,

die thuis zijn in de nacht van de geheimen,

die waken, uitzien en zich laten leiden door de ster,

maar die ook oog hebben voor het aardse,

die oog hebben voor mensen zoals, jij en mij, als wij.

Wie zijn de wijzen, van toen?

Die bedrogen worden,

want zuiverheid is geen vanzelfsprekendheid.

Toen niet en nu niet.

Zij die toch het armoedige onderkomen vinden.

Op de plaats van aanbidding ontmoeten zij,

door de ster geleidt, een weerloos kind.

Zo vinden zij de koning die ze zoeken.

Want er is goedheid in mensen die kunnen neerknielen.

Wie zijn de wijzen?

Die de waarschuwingen van hun dromen begrijpen

en leren dat er méér is dan één weg naar hun land.

Meer is dan èèn weg naar het levensdoel

Die terugkeren naar huis, verdwijnen in de stilte

terug naar hun werk en hun plaats onder de mensen.

Wie zijn de wijzen, van nu?

Die weten dat er een ster komt en gaat
die alleen verschijnt als wij ze willen zien,
als we er open voor staan, als we er oog voor hebben.

En wie de ster van vrede en vreugde volgt,
zal onbekende paden bewandelen maar zal niet verdwalen.

Gebed tot inkeer

Vg. Om niet te vergeten waartoe wij zijn gemaakt,
keren wij ons tot U, God,
die ons kent en die ons leven draagt.

Wij bidden U voor de wereld waarin wij leven
waarin veel onnodige duisternis is,
waardoor mensen onnodig .

Al. God van liefde en trouw, vergeef ons
als we duisternis brachten in plaats van licht.

Vg. Wij, kleine en zoekende mensen van goede wil,
wij verlangen te leven in vriendschap en vrede.
We willen het goede doen, en licht zijn voor elkaar.
Toch is er veel in ons dat ons daarvan weerhoudt.

Al. God van liefde en trouw, vergeef ons
als we duisternis brachten in plaats van licht.

Vg. U hebt ons toegezegd dat U alles nieuw zult maken
en met ons zult zijn.

Stel ons open voor uw woord, dat leven schept,
kom ons nabij door Jezus, het kind van Bethlehem,
uw en onze ster aan de hemel.

Al. God van liefde en trouw, vergeef ons
als we duisternis brachten in plaats van licht.

Vg. Moge God die liefde is en trouw, zich over ons ontfermen,
onze zonden vergeven en ons geleiden tot het eeuwig leven.
Al. Amen.

Ontsteken van de gedachteniskaars

Voor jou,
met gedachten van liefde, gemis en verbondenheid
laat ik je weten, dat ik veelvuldig aan je denk
dat ik bij je ben, dat ik alleen maar heel stil bij je wil zijn.

Ottché Nach via CD

Het “Onze Vader” volgens de oosterse orthodoxe liturgie.

Eerste Lezing

In een ver land leefde eens een koning die tegen het eind van zijn
leven treurig werd. 'Kijk,' zei hij, 'nu heb ik in mijn hele leven alles
meegemaakt wat een mens maar kan beleven en van alles gezien
en gehoord. Alleen één ding heb ik niet gezien: GOD....

Dat zou ik toch nog zo graag willen.'

Daarom gaf hij bevel aan alle wijze mensen in zijn land om hem
God te laten zien. Hij was gewend dat iedereen hem
gehoorzaamde. En hij riep alle wijze mensen bijeen, maar ze
wisten niet wat ze zeggen moesten.

Toen kwam er een herder van het veld die het bevel van de koning
had gehoord en hij zei: 'Mag ik uw wens vervullen?

'Goed', zei de koning.

De herder bracht hem naar het open veld en wees naar de zon.

'Kijk in de zon', zei hij. De koning keek omhoog, maar de glans van de zon verblindde hem. Hij sloot onmiddellijk zijn ogen en boog zijn hoofd. 'Wil je soms dat ik blind word?' riep hij. 'Maar koning,' zei de herder, 'dat is toch maar één ding in het grote heelal, een zwak schijnsel van de heerlijkheid van God, een klein vonkje van zijn eeuwige glans. Hoe wilt u dan met uw zwakke, tranende, knipperende ogen God zien? Zoek hem met andere ogen!'

De koning was stil geworden. Hij zei: 'Ik zie dat je een wijs man bent. Antwoord me nu: Wat was er vóór God er was?' Na enig nadenken zei de herder: 'Begin maar te tellen.' De koning begon: 'Eén, twee...' 'Nee, nee,' zei de herder, 'u moet beginnen met wat er voor de één komt.' 'Hoe kan dat nu?' zei de koning. 'Voor één is er toch niets?' 'Heel goed bedacht, heer koning.

Ook vóór God is er niets.'

'Nu nog mijn derde vraag: Wat doet God?' De herder zag dat het hart van de koning al niet meer zo hard was als voorheen. 'Goed,' zei hij, 'ik zal u op die vraag antwoorden. Maar laten we dan onze kleren verwisselen.'

De koning legde zijn mantel en zijn kroon af en bekleedde daarmee de herder. Zelf trok hij de oude vuile mantel van de herder aan en deed de herderstas om. De herder ging op de troon zitten, nam de gouden scepter en wees naar beneden waar de koning stond als een arme man.

'Kijk,' zei hij, 'dat doet God. De één verhoogt hij maar kijkt niet neer op de ander. De koning stond stil en dacht na.

Plotseling keek hij op en zei verheugd:

“Nu begrijp ik iets van God”.

Lied

Wij zijn hier tezamen zoekend naar de vrede
en vinden de reden in Bethlehem:
God, hoog beleden, zoekt het hier beneden.
Komt, laten wij Hem zoeken (3x) in elkaar.

Wij groeten de herders, armen van de aarde,
die God zien ontwaarden in macht, geweld.
Wij zien en weten dat wij hen vergeten.
Komt, laten wij hen vinden (3x) overal.

Wij groeten de wijzen, naam en huis verloren,
op reis om te horen waar God zich meldt.
Al wat zij zagen was een Kind vol vragen.
Komt, laten wij hen volgen (3x), in geloof.

Koningen of wijzen? In de Mattheüs-lezing van vandaag draait het om 'koningen', maar dat zijn nu juist *niet* de verhaalfiguren die bij ons 'de drie koningen' zijn gaan heten. De evangelist noemt ze 'wijzen' en 'magiërs' en gebruikt voor hen noch de titel 'koningen', noch het getal 'drie'.

Omdat de vreemdelingen uit het oosten *drie geschenken* bij zich hebben 'goud, wierook en mirre', wordt dat op een of andere manier altijd met drie personen geassocieerd. Het is geen toeval dat Mattheüs, hier in zijn evangelie, alleen Herodes de titel van koning toedicht terwijl er sprake is van 'de pasgeboren koning der Joden'. De titel 'koning der Joden' zal jaren later ook weer klinken,

maar dan uit de mond van Pilatus, bij de bespotting door de soldaten en als opschrift op het kruis. Niet alleen Herodes is geschrokken, maar ook 'heel Jeruzalem'. Zeer veelzeggend is dat Herodes vervolgens alle hogepriesters en schriftgeleerden van het volk de vraag voorlegt waar 'de Messias' geboren zou worden. Herodes gebruikt daarbij niet de term 'koning', maar 'Messias'. Waarbij het woord 'Messias' waarschijnlijk minder bedreigend klonk dan 'koning'. Vreemdelingen, magiërs uit het oosten waren dus de reden dat de leiders van het Joodse volk uit angst en lijfsbehoud de Schrift zijn gaan raadplegen.

Lezing uit het evangelie volgens Mattheus.

[1] Toen Jezus geboren was in Bethlehem in Judea, ten tijde van koning Herodes, kwamen er uit het Oosten magiërs in Jeruzalem aan. [2] Ze vroegen: 'Waar is de pasgeboren koning van de Joden? Want wij hebben zijn ster zien opkomen en wij zijn gekomen om Hem te huldigen.' [3] Toen koning Herodes hiervan hoorde, schrok hij, en heel Jeruzalem met hem. [4] Hij riep alle hogepriesters en schriftgeleerden van het volk samen en wilde van hen weten waar de Messias geboren zou worden. [5] Ze zeiden hem: 'In Bethlehem in Judea. Want zo staat het geschreven bij de profeet: [6] Bethlehem, land van Juda, u bent zeker niet de minste onder de leiders van Juda, want uit u zal een leider voortkomen, die herder zal zijn van mijn volk Israël.'

[7] Toen riep Herodes de magiërs in stilte bij zich en vroeg nauwkeurig naar de tijd waarop de ster verschenen was.

[8] Hij stuurde hen naar Bethlehem met de woorden: 'Ga een nauwkeurig onderzoek instellen naar het kind. Wanneer u het gevonden hebt, laat het mij dan weten; dan kan ook ik het gaan

huldigen.'

[9] Toen ze de koning aanhoord hadden, gingen ze weg. Opeens ging de ster die ze hadden zien opkomen voor hen uit, tot ze bleef staan boven de plaats waar het kind was.

Tot zover deze lezing.

Muziek via CD

Overdenking

Muziek / lied via CD Omnes de Saba

In de Bijbel reist de koningin van Seba (Saba) naar koning Salomo van Israël, met geschenken als goud, specerijen en edelstenen, nadat zij van diens grote wijsheid had gehoord. Ze was zo onder de indruk van Salomo's wijsheid en rijkdom dat ze zijn God zegende, waarop Salomo haar "alles gaf wat zij verlangde".

Geloofsbelijdenis

V. Wij geloven in het verhaal van God met de mensen.

A. Dat Hij ons tot leven riep,
dat Hij ons bestemde tot elkaars geluk en tot vrede.

V. Wij geloven in een wereld zonder grenzen,
In mensen die samen op weg gaan.

A. Wij geloven in de open hand van mensen,
Die elkaar groeten met handen vol vrede,
Die in goed vertrouwen elkaar tot vrede willen zijn.

V. Wij geloven in de ogen van de mensen, wereldwijd,
Die elkaar bevestigen en bemoedigen.

A. Wij geloven in de goedheid van de mensen,
die elkaar de ruimte geven
om vrije en gelukkige mensen te worden.

V. Wij geloven in de hand die deelt,
in het woord dat vrijspreekt,
In de liefde die in mensen is neergelegd,
Opdat wij elkaars bondgenoten worden,
Op weg naar morgen.

A. Wij geloven in God met ons, die mensen voorgaat,
En die met ons meegaat in één van ons, Jezus Christus.

V. Wij geloven dat Hij zal voltooien wat Hij in mensen begonnen is,
wij godsvolk wereldwijd en Hij God met ons.

A. Wij geloven in de toekomst die ons wordt toegezegd,
Nieuwe hemel, nieuwe aarde, tranen gedroogd en de dood
voorbij,
Want zie : Hij maakt alles nieuw;
Amen

Voorbeden

2015

Wie het jaar besluit met een uitbundig lied,
wie fouten vergeeft en van het goede geniet,
wie het lukt zich los te maken
van de Oude Jaar verloren zaken,
wie de moed heeft te vergeten,
wat niet meer zinvol is te weten,
wie voort durft gaan met frisse moed,
onzeker van wat hij in het Nieuwe Jaar ontmoet
zich op zijn medemens wil richten,
iets doet om diens last te verlichten,
wie bijdraagt aan een betere aard',
is een Gelukkig Nieuwjaar ten stelligste waard.

Afsluiting